

Publicerad 2021-01-20 06:47 av Solstrale

Solstrale ... Jag skriver om en väns förlust av sin son, han drunknade endast två år gammal, nu för tjugo år sedan... Vem skulle han ha blivit?...

SVARTHÅLSTJÄRNEN I FYRA AKTER

akt I

vid kanten vid randen

myrpors skvattram stå

mosse bäddat gungfly

där ska det ske vad som

aldrig någonsin får ske

livets öde djupdykning

svarthålstjärnen äter nu

ögonens tindrande blåhet

lekfullhetens lekande kropp

akt II

himlen aldrig så kristallblå

molnen aldrig så kritvita...

ändå så ogigenomträngligt

grånaden så gråtande grågrå

markens sånger stamma tyst

vila nu kom nu vila i vår famn

rest sten speglar sig i vattenytan

ljus kan aldrig lysa vägen hemåt

djupmörkret seglar bryskt emot

akt III

svartslöjade skriket kryper fram ur

dimmhöljda dunkelblå ögonparen

hjärtskärande vemodsdruckenheten

fågelsången höjer sina rösters då

att våren har slagit ut i full blom nu

det kan inte skölja tårarnas salta bort

mullvaden lunkar över åkerlappens ro

flyttfåglarna återvänder över sjöänden

tranornas rop skaldar ut att livet återgår

akt IX

en äng är inte längre en äng av glädje

den är en stenåker fylld av djup sorg

som övertrumfat ekvationens ekvation

en sång är inte mera sång ur skönsång

nu en huggkubbes vildskrikande yxhugg

invid en vedtrav där en sädesärla har bo

hans ögon skulle ha tindrat så kristallblå

hans skratt nått en kärestas skönhets nåd

hans hjärta bultat för livets alla mirakler...

även om solen går upp

finns ingen väg tillbaka

livet ska trots allt fortgå

min älskade vän se livet

jag visar dig vägen dit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten